

Høringssvar til Klimafremskrivningen 2026 (KF26)

VEKS takker for muligheden for at afgive høringssvar til KF26. VEKS har noteret, at der i Klimafremskrivning 2026 er sket en ændring i den metodiske håndtering af CO₂-emissioner fra affaldsforbrænding. Hvor emissionerne i tidligere fremskrivninger har været opgjort under affald, fremstår de i KF26 allokeret til el- og fjernvarmeproduktion.

Vi bemærker samtidig, at denne ændring ikke er beskrevet i forudsætningsnotaterne. VEKS mener, at en sådan ændring bør fremgå tydeligt af forudsætningsnotaterne.

Derudover ser vi følgende problematikker ved at ændre allokeringerne.

Kobling mellem emissioner og reduktionsmuligheder

Efter VEKS' opfattelse er det væsentligt, at opgørelsen af emissioner understøtter en klar forståelse af, hvor de faktiske reduktionsmuligheder er til stede.

For affaldsforbrænding er CO₂-udledningen i høj grad bestemt af affaldets sammensætning, herunder indholdet af fossile materialer. Denne sammensætning påvirkes primært gennem affaldssystemet, blandt andet via:

- øget genanvendelse
- affaldsforebyggelse
- håndtering af importeret affald

Det er således affaldssektoren, der i praksis har de væsentligste muligheder for at reducere emissionerne.

En allokering til energisektoren svækker denne kobling mellem emissionernes oprindelse og de tilhørende reduktionsmuligheder.

Fjernvarmesektorens rammevilkår

Fjernvarmesektoren fungerer som aftager af varme fra affaldsforbrænding, der er en integreret del af den samlede affaldsbehandling.

I praksis indebærer det, at:

- fjernvarmeselskaber ikke har indflydelse på affaldets sammensætning
- mulighederne for at reducere de tilhørende CO₂-emissioner er begrænsede
- anvendelsen af affaldsvarme i vidt omfang er givet af systemets indretning og regulering, herunder aftagepligt

Allokeringen i KF26 medfører dermed, at emissioner placeres i en sektor med begrænsede handlemuligheder i forhold til at reducere dem.

Afsluttende bemærkning

VEKS opfordrer i den forbindelse til konsistens i opgørelsesmetoder, og finder det samtidig centralt, at emissionsopgørelser understøtter en retvisende kobling mellem udledning, ansvar og reduktionsmuligheder.

En tydeligere dokumentation og en supplerende synliggørelse af emissionernes oprindelse vil efter vores vurdering styrke klimafremskrivningens transparens og anvendelighed som beslutningsgrundlag.